

TĂNG CƯỜNG SỰ LÃNH ĐẠO CỦA CÁC TỔ CHỨC ĐẢNG ĐỐI VỚI HAI NHIỆM VỤ SẢN XUẤT VÀ CHIẾN ĐẤU

NGUYỄN KHAI

Nghị quyết của Trung ương đã đề ra hai nhiệm vụ trọng tâm trước mắt của miền Bắc là vừa sản xuất vừa chiến đấu. Trước tình hình và nhiệm vụ mới, trách nhiệm lãnh đạo của các tổ chức đảng trở nên nặng nề và phức tạp.

Trong quá trình xây dựng kinh tế xã hội chủ nghĩa ở miền Bắc, nhiều tổ chức đảng và cán bộ đã nâng cao được một phần kiến thức và trình độ quản lý, tích lũy được nhiều kinh nghiệm. Nhìn chung sự lãnh đạo ở các cấp, các ngành trên một số mặt đã có những tiến bộ rõ rệt. Tuy nhiên, nhiều đảng bộ địa phương mới chú trọng lãnh đạo sản xuất nông nghiệp, còn đối với các mặt công tác kinh tế tài chính khác, sự lãnh đạo thường chưa đầy đủ; kiến thức về quản lý kinh tế và kỹ thuật của nhiều cấp ủy còn có hạn, Sự chuyển hướng mới về kinh tế trong điều kiện chiến tranh hiện nay lại tăng thêm trách nhiệm nặng nề cho các địa phương và các ngành, về mặt sản xuất nông nghiệp, công nghiệp, giao thông vận tải cũng như về tài chính, thương nghiệp, v.v...

Nhiệm vụ quốc phòng lúc này lại rất lớn; chúng ta phải quyết đánh bại cuộc chiến tranh phá hoại của đế quốc Mỹ ở miền Bắc, ra sức ủng hộ cách mạng miền Nam, đồng thời phải tích cực chuẩn bị sẵn sàng đối phó với mọi hình thức và quy mô chiến tranh nếu như địch dám liều lĩnh gây ra. Nói chung phần đông cán bộ và tổ chức đảng đã trưởng thành và tích lũy được nhiều kiến thức và kinh nghiệm lãnh đạo chiến tranh trong cuộc kháng chiến chống xâm lược Pháp trước đây. Những kiến thức và kinh nghiệm đó rất quý. Tuy nhiên những kiến thức và kinh nghiệm đó chưa hoàn toàn đáp ứng yêu cầu lãnh đạo chiến tranh hiện nay. Một số cán bộ và tổ chức đảng lại mới trưởng thành qua lãnh đạo sản xuất trong mấy năm hòa bình, còn thiếu kiến thức và kinh nghiệm lãnh đạo chiến tranh. Bởi vậy, việc nâng cao trình độ và khả năng lãnh đạo chiến tranh của tổ chức đảng là một vấn đề cấp thiết được đặt ra.

Mặc dù khối lượng công việc nặng nề, tính chất công việc phức tạp và mới mẻ, nhiều tổ chức đảng và cán bộ đã phấn đấu anh dũng, cố gắng

vượt bậc, vừa lãnh đạo chiến đấu thắng lợi, vừa lãnh đạo hoàn thành và hoàn thành vượt mức kế hoạch sản xuất. Nhiều điển hình đảng viên và đảng bộ tiên tiến trong sản xuất và chiến đấu đã xuất hiện ở các địa phương và các ngành. Nghị quyết của Trung ương về tình hình và nhiệm vụ mới đang được thấm sâu vào các cấp, các ngành, cổ vũ mọi mặt hoạt động của chúng ta tiến lên giành những thành tích mới to lớn. Việc thực hiện nghị quyết của Bộ chính trị về việc chuyển hướng công tác tổ chức đảng thiết thực góp phần tăng cường sự lãnh đạo của các tổ chức đảng trước tình hình và nhiệm vụ mới.

Tuy nhiên, một số tổ chức đảng trước tình hình mới chưa nhận rõ và nắm vững nhiệm vụ của mình, hoặc không nắm vững nhiệm vụ chính, hoặc chỉ nắm được từng việc, từng mặt, trình độ và năng lực lãnh đạo chưa vươn lên kịp, nhất là trước những tình huống phức tạp thì lãnh đạo thường lúng túng, bỡ ngỡ. Nhiều cấp ủy đảng và một số ngành trọng yếu chưa được kiện toàn đúng mức về số lượng và chất lượng, tác phong công tác của cán bộ chưa được cải tiến cho phù hợp với tình hình mới. Do đó, chưa phát huy được mạnh mẽ năng lực lãnh đạo của các tổ chức đảng.

Để tăng cường sự lãnh đạo của các tổ chức đảng trước nhiệm vụ vừa sản xuất, vừa chiến đấu và sẵn sàng chiến đấu, cần chú trọng giải quyết tốt mấy vấn đề:

1. XÁC ĐỊNH RÕ VỊ TRÍ VÀ NHIỆM VỤ CỦA CÁC NGÀNH, CÁC CẤP, TĂNG CƯỜNG LÃNH ĐẠO TOÀN DIỆN BẢO ĐẢM THỰC HIỆN TỐT HAI NHIỆM VỤ TRỌNG TÂM

Trước hết phải quán triệt tinh thần cơ bản của nghị quyết Trung ương và nghiên cứu vận dụng cho phù hợp với đặc điểm tình hình của từng địa phương, từng ngành. Cần xác định rõ vị trí và nhiệm vụ, nội dung cụ thể chuyển hướng về kinh tế và tăng cường công tác quốc phòng đối với tình hình trước mắt và dự kiến những tình huống có thể xảy ra. Trên cơ sở đó bảo đảm sự lãnh đạo toàn diện, có trọng tâm, trọng điểm, và căn cứ vào những yêu cầu đó để tiến hành kiện toàn các tổ chức đảng.

Trong khi xác định nhiệm vụ và trong quá trình chỉ đạo thực hiện, phải nắm toàn diện cả hai nhiệm vụ vừa sản xuất, vừa chiến đấu và sẵn

sàng chiến đấu, phải kết hợp đúng đắn hai mặt đó, không thể tách rời hoặc coi nhẹ một mặt nào. Kinh nghiệm thực tế ở nhiều nơi vừa qua cho thấy rõ hoàn toàn có thể kết hợp chặt chẽ và tiến hành tốt cả hai nhiệm vụ đó. Lãnh đạo sản xuất trong điều kiện chiến tranh nếu như không đồng thời lãnh đạo chiến đấu tốt thì không thể động viên đảng viên, quần chúng hăng hái, an tâm tích cực sản xuất, không thể bảo vệ được con người và thành quả lao động. Ngược lại, chỉ có sản xuất tốt, xây dựng tốt thì mới tăng cường được tiềm lực kinh tế và sức mạnh quốc phòng, tạo cơ sở để chiến đấu tốt, dù trong tình huống phải chiến đấu khẩn trương, quyết liệt, lâu dài. Sản xuất và bảo vệ sản xuất tốt là hai mặt có quan hệ mật thiết với nhau, đồng thời đều góp phần tích cực làm thất bại mục đích chiến tranh phá hoại của địch, chẳng những phải quan tâm lãnh đạo đánh địch cho tốt, mà cần tích cực lãnh đạo sản xuất tốt theo yêu cầu mới về chuyển hướng kinh tế ở địa phương. Nơi nào chưa trực tiếp chiến đấu, chẳng những lãnh đạo sản xuất và xây dựng tốt, mà còn phải tích cực chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu, không được chủ quan, mất cảnh giác trước chính sách “leo thang” của địch, và phải bảo đảm đầy đủ những yêu cầu về phục vụ quốc phòng.

Trong lãnh đạo sản xuất, các địa phương phải đi sâu lãnh đạo nông nghiệp hơn nữa, đồng thời phải tăng cường lãnh đạo công nghiệp và lưu thông phân phối. Phải đáp ứng yêu cầu của chiến tranh, đồng thời phải nhìn xa, thấy rõ nhiệm vụ lâu dài và phương hướng tiến lên để có những biện pháp tích cực về đào tạo cán bộ, xây dựng cơ sở vật chất và kỹ thuật nhằm đẩy mạnh sản xuất phát triển.

Trong lãnh đạo chiến đấu, kinh nghiệm vừa qua ở một số nơi cho thấy phải quan tâm đầy đủ đến cả hai mặt đánh địch và phòng tránh thiệt hại do địch gây ra; phải tích cực tiêu diệt sinh lực địch, đồng thời phải tổ chức tốt việc bảo vệ tính mệnh nhân dân, bảo vệ tài sản của Nhà nước và quần chúng, giảm thiệt hại đến mức thấp nhất. Không nắm chắc lực lượng bộ đội và dân quân, không kiên quyết tổ chức đánh địch trong điều kiện và có thể, sợ máy bay địch, chỉ lo phòng tránh một cách tiêu cực thì rút cuộc không bảo vệ được tính mệnh và tài sản của nhân dân, và là bỏ mất nhiệm vụ lãnh đạo chiến đấu của tổ chức đảng. Ngược lại, hiện tượng chủ quan, coi thường địch hoặc chỉ lo tổ chức đánh địch, sợ máy bay

địch, mà không lo tổ chức phòng tránh chu đáo, để xảy ra những tổn thất không đáng có, cũng là lãnh đạo thiếu toàn diện.

Trong chiến đấu, các tổ chức đảng phải giữ vững lãnh đạo và sau chiến đấu cũng phải biết giải quyết tốt những vấn đề đặt ra, hàn gắn tổn thất, mau chóng ổn định tư tưởng, ổn định sản xuất và mọi mặt sinh hoạt bình thường của quần chúng. Dù chiến đấu thắng lợi, nhưng sau đó nếu không lãnh đạo chặt chẽ thì vẫn không nâng cao được khí thế của quần chúng, không phát huy được thắng lợi.

Để tăng cường lãnh đạo toàn diện của các tổ chức đảng, còn cần hiểu rõ kẻ địch, không sợ nó và đánh giá nó quá cao, nhưng trong hành động cụ thể không được chủ quan coi thường địch, phải nhận rõ âm mưu của địch một cách toàn diện, phải dự kiến mọi tình huống khó khăn có thể xảy ra mà chuẩn bị sẵn sàng ứng phó. Trong việc phá hoại miền Bắc, địch kết hợp chặt chẽ những hoạt động oanh kích của máy bay với những hoạt động gián điệp và tuyên truyền xuyên tạc nhằm gieo rắc tâm lý hoang mang dao động trong cán bộ và nhân dân. Nhưng có những nơi còn thiếu cảnh giác, công tác bảo mật phòng gian còn yếu, công tác thông tin, tuyên truyền chưa nhạy bén, mau lẹ. Chống chiến tranh phá hoại của địch, chẳng những phải chống sự phá hoại bằng máy bay, tàu chiến, biệt kích, mà còn phải quyết đánh bại những thủ đoạn chiến tranh tâm lý và chiến tranh gián điệp của địch. Trong khi chống những thủ đoạn phá hoại trước mắt của địch, phải đồng thời tiến hành những công tác chuẩn bị đối phó với mọi tình huống khó khăn phức tạp nhất có thể xảy ra.

Thực hiện sự lãnh đạo toàn diện của cấp ủy đảng lúc này chính là phải tập trung lãnh đạo tốt hai nhiệm vụ trọng tâm là sản xuất và chiến đấu. Song như vậy không có nghĩa là chỉ đơn thuần chú trọng những yêu cầu toàn diện trên đây của nhiệm vụ sản xuất và chiến đấu. Sự lãnh đạo toàn diện của cấp ủy đảng còn phải thể hiện một cách đầy đủ yêu cầu phát huy tác dụng của các cấp, các ngành phục vụ tốt hai nhiệm vụ trọng tâm đó. Các cấp, các ngành, đều có vị trí mới đối với sản xuất và chiến đấu. Công tác giao thông vận tải đã trở thành một công tác trung tâm đột xuất của toàn Đảng, toàn dân. Có những ngành, những mặt công tác như bưu điện, lương thực, thương nghiệp, y tế, v.v... đã và sẽ giữ vị trí ngày

càng trọng yếu đối với sản xuất và chiến đấu, do đó phải đặc biệt chú trọng tăng cường sự lãnh đạo của các cấp ủy Đảng đối với các ngành này. Sự lãnh đạo toàn diện của các cấp ủy Đảng còn đòi hỏi phải đặc biệt coi trọng lãnh đạo chính trị tư tưởng kết hợp chặt chẽ với lãnh đạo công tác tổ chức cũng như lãnh đạo chuyên môn kỹ thuật, v.v... trên các lĩnh vực công tác. Nhiệm vụ của các cấp ủy đảng là phải quan tâm nhiều hơn nữa đối với việc lãnh đạo công tác xây dựng Đảng về tư tưởng và tổ chức, quan tâm nắm vững và chỉ đạo tốt công tác của các đoàn thể quần chúng đặc biệt là đối với công đoàn, đoàn thanh niên, hội liên hiệp phụ nữ, cũng như nắm vững và lãnh đạo tốt công tác của chính quyền. Đó là những yêu cầu trọng yếu để bảo đảm sự lãnh đạo toàn diện của các cấp ủy và tổ chức của Đảng đối với nhiệm vụ sản xuất và chiến đấu.

Trong nhiệm vụ lãnh đạo sản xuất và chiến đấu, mỗi cấp có vị trí quan trọng của nó. Ở cấp trung ương, các ngành phải làm được nhiệm vụ giúp Trung ương Đảng, Bộ chính trị, Ban bí thư đề xuất và xây dựng đường lối, phương châm, chính sách về các mặt được đúng đắn, kịp thời và tăng cường đôn đốc kiểm tra việc thực hiện. Cấp tỉnh, thành là đơn vị tương đối hoàn chỉnh, có nhiệm vụ lãnh đạo và chỉ đạo toàn diện, phải quán triệt và cụ thể hóa đường lối, chính sách của Trung ương vào tình hình địa phương, tổ chức thực hiện tốt cả hai nhiệm vụ kinh tế và quốc phòng. Cấp huyện là cấp trực tiếp lãnh đạo cơ sở; đối với nhiệm vụ sản xuất thì phải tập trung lãnh đạo cho tốt sản xuất nông nghiệp, đối với nhiệm vụ chiến đấu thì chủ yếu hiện nay là lãnh đạo sẵn sàng chiến đấu và chiến đấu chống chiến tranh phá hoại của địch có kết quả, bao gồm việc chuẩn bị và tổ chức sơ tán, phòng không, bảo vệ kho tàng, bảo mật phòng gian và xây dựng củng cố vững mạnh các lực lượng vũ trang. Cấp cơ sở là cấp trực tiếp thực hiện đường lối, chính sách của Đảng, trực tiếp tổ chức và lãnh đạo quần chúng, sản xuất và chiến đấu, do đó có vị trí quan trọng quyết định đối với việc thực hiện thắng lợi mọi chủ trương, chính sách của Đảng.

Trong khi xác định nhiệm vụ còn phải gắn chặt với đặc điểm tình hình và yêu cầu của từng vùng khác nhau (ven đường giao thông, nơi gần vị trí quốc phòng và các trung tâm kinh tế, vùng ven biển, biên giới, giới tuyến, v.v...). Mỗi địa phương phải phân tích tình hình, xác định rõ những

nơi xung yếu, những mặt công tác trọng yếu để tăng cường lãnh đạo, đi sát giúp đỡ.

Mỗi ngành cũng vậy, phải biết căn cứ vào tính chất công tác của ngành mình đối với yêu cầu phục vụ sản xuất, phục vụ chiến đấu mà xác định rõ vị trí và nội dung nhiệm vụ của ngành mình trong những tình huống khác nhau.

Nhận rõ tình hình và nhiệm vụ mới, nắm chắc lãnh đạo toàn diện và có trọng tâm, đó là một yêu cầu đầu tiên để tăng cường sự lãnh đạo của các tổ chức đảng lúc này.

2. NÂNG CAO NHIỆT TÌNH CÁCH MẠNG, TRÌNH ĐỘ KIẾN THỨC VÀ NĂNG LỰC LÃNH ĐẠO CỦA CÁN BỘ, ĐẢNG VIÊN, RA SỨC ĐÀO TẠO CÁN BỘ TRƯỚC YÊU CẦU CỦA NHIỆM VỤ MỚI.

Muốn làm tròn trách nhiệm lãnh đạo của mình, cán bộ đảng viên và các tổ chức đảng phải có đầy đủ nhiệt tình cách mạng và tri thức cách mạng. Những yêu cầu và nội dung cụ thể của nhiệt tình cách mạng và tri thức cách mạng có sự biến đổi và nâng cao theo nhiệm vụ chính trị của mỗi thời kỳ cách mạng. Lúc này, trước tình hình cả nước có chiến tranh, miền Bắc phải vừa sản xuất, vừa chiến đấu, chính là lúc đòi hỏi phải nâng cao hơn nữa nhiệt tình cách mạng và tri thức cách mạng của cán bộ, đảng viên và các tổ chức đảng.

Để bồi dưỡng nhiệt tình cách mạng, từ trước đến nay Đảng ta không ngừng giáo dục cán bộ, đảng viên về lập trường giai cấp vô sản, về mục đích và lý tưởng của Đảng, nâng cao lòng yêu nước và yêu chủ nghĩa xã hội, đề cao tinh thần căm thù địch, yêu nhân dân, vì nhân dân phục vụ, v.v... Nhưng mặt khác, vì những năm vừa qua nhiệm vụ chính ở miền Bắc là cải tạo xã hội chủ nghĩa và xây dựng chủ nghĩa xã hội, cho nên thước đo nhiệt tình cách mạng của cán bộ, đảng viên và các tổ chức đảng khi đó chủ yếu là thông qua tinh thần và thái độ biểu hiện trong lao động sản xuất, trong việc xây dựng kinh tế tập thể, đấu tranh giữa hai con đường xã hội chủ nghĩa và tư bản chủ nghĩa để xây dựng miền Bắc xã hội chủ nghĩa và đấu tranh thống nhất nước nhà.

Lúc này, tình hình và nhiệm vụ mới đòi hỏi cán bộ, đảng viên phải có nhiệt tình cách mạng cao trong cả lĩnh vực sản xuất và chiến đấu, xây

dựng chủ nghĩa xã hội và đấu tranh chống Mỹ, cứu nước. Một số ít cán bộ, đảng viên đã tỏ ra không vững vàng trước thử thách của nhiệm vụ mới, hoang mang dao động, sợ hy sinh gian khổ, thiếu tinh thần phụ trách đối với quần chúng, bỏ mất vai trò tiên phong lãnh đạo của mình.

Vì vậy, phải giáo dục cán bộ, đảng viên thấm nhuần sâu sắc và tin tưởng tuyệt đối vào đường lối đấu tranh cách mạng của Đảng, phải bồi dưỡng phẩm chất và đạo đức cách mạng của giai cấp vô sản, xây dựng tư tưởng quyết chiến quyết thắng giặc Mỹ, đề cao chủ nghĩa anh hùng cách mạng, dũng cảm phấn đấu và sẵn sàng hy sinh vì sự nghiệp chống Mỹ, cứu nước. Đồng chí Lê Duẩn đã nói: “Hiện nay, tình hình ở miền Bắc cũng như miền Nam rất gay go, phức tạp, cho nên càng phải nhấn mạnh hơn nữa đến đức tính hy sinh của cán bộ, đảng viên; nếu không, cách mạng sẽ gặp khó khăn và có khi tình hình có thể trở nên nguy hiểm. Cần phải nói lại, cần phải nhắc lại, cần phải bồi dưỡng lại đức tính hy sinh, dám xả thân vì cách mạng: Đó là vấn đề cấp bách trọng yếu cần giáo dục tư tưởng trước mắt”⁽¹⁾.

Nhiều nơi đã có những kinh nghiệm tốt về giáo dục truyền thống cách mạng và kháng chiến của đơn vị, của địa phương, nêu gương và động viên học tập những điển hình tốt trong sản xuất và chiến đấu.

Ở những nơi và những lúc khó khăn nhất, trong sản xuất cũng như trong chiến đấu, cán bộ, đảng viên nhất là cán bộ lãnh đạo phải nêu cao vai trò tiên phong gương mẫu, phải có tinh thần trách nhiệm rất cao trước Đảng, trước quần chúng. Lúc nào, việc nào cần cán bộ ở cương vị lãnh đạo nào có mặt thì nhất thiết phải có, dù nguy hiểm đến đâu, nhưng phải tránh những hy sinh không cần thiết do phân công không hợp lý, không đúng vị trí trách nhiệm của mỗi người.

Có nhiệt tình cách mạng cao, lại phải có tri thức cách mạng, có năng lực lãnh đạo đầy đủ nữa. Lúc này, nhiệm vụ cách mạng nặng nề và phức tạp đòi hỏi các tổ chức đảng phải phấn đấu vươn lên, nâng cao trình độ kiến thức và năng lực lãnh đạo của mình thêm nữa.

Các tổ chức đảng phải nhận rõ tình hình, nhiệm vụ mới, đánh giá đúng âm mưu của Mỹ và tay sai, những khả năng chuyển biến của tình hình trong thời gian tới, phải nắm vững phương hướng, chủ trương mới

(1) – Lê Duẩn: Xây dựng tư tưởng làm chủ tập thể trên lập trường giai cấp vô sản - tạp chí Học tập, số 6, tháng 6 - 1965

của Đảng về các mặt chính trị, kinh tế, quốc phòng, về đối nội và đối ngoại. Đồng thời, phải đi sâu vào thực tiễn của địa phương, của ngành, phát huy tinh thần mạnh dạn tìm tòi suy nghĩ, vận dụng đúng đắn và sáng tạo đường lối chủ trương của Đảng vào mọi mặt công tác của đơn vị mình.

Để lãnh đạo sản xuất và chiến đấu, các tổ chức đảng còn phải nâng cao trình độ hiểu biết về quản lý kinh tế và kỹ thuật, về chiến tranh nhân dân và quốc phòng toàn dân.

Trong điều kiện chiến tranh, chúng ta vẫn tiếp tục đẩy mạnh nhiệm vụ xây dựng cơ sở vật chất và kỹ thuật của chủ nghĩa xã hội, vẫn phải phát triển kinh tế và kết hợp chặt chẽ kinh tế với quốc phòng. Lãnh đạo kinh tế trong thời chiến càng khó khăn, phức tạp hơn. Làm sao để có thể vừa bảo đảm những nhu cầu về đời sống của nhân dân, vừa bảo đảm những nhu cầu về phục vụ quốc phòng, lại hạn chế được sự phá hoại của địch? Làm sao tăng nhanh năng suất lao động trong nông nghiệp hơn nữa để vừa phát triển sản xuất nông nghiệp, đồng thời có thể vẫn cung cấp được nhiều nhân lực cho nhu cầu quốc phòng, nhu cầu xây dựng cơ bản và sản xuất công nghiệp? Chúng ta lại phải chuẩn bị làm sao để sau này, khi đã thắng xong đế quốc Mỹ, có thể đạt tới những bước nhảy vọt trong phát triển kinh tế và văn hóa, kỹ thuật, trong việc cải thiện đời sống nhân dân ta?, v.v... Muốn giải quyết tốt những vấn đề đặt ra như vậy, các tổ chức đảng không thể thỏa mãn với trình độ, năng lực lãnh đạo và quản lý kinh tế hiện có của mình. Mặc dù có chiến tranh, các tổ chức đảng vẫn không được sao lãng mà còn phải chăm lo nâng cao hơn nữa trình độ hiểu biết về quản lý kinh tế và kỹ thuật của mình, trước hết là trong cán bộ lãnh đạo các cấp và cán bộ các ngành kinh tế.

Để lãnh đạo chiến đấu và sẵn sàng chiến đấu, các tổ chức đảng phải hiểu biết về đường lối chiến tranh nhân dân và quốc phòng toàn dân của Đảng, phải có những kiến thức cần thiết về chiến thuật, kỹ thuật đánh địch, về phòng tránh thiệt hại do địch gây ra. Hiểu biết về mặt này của cán bộ, đảng viên và các tổ chức đảng còn yếu, việc đúc kết và phổ biến kinh nghiệm làm chưa chu đáo và chậm. Vì vậy, vừa quan, có nơi công

tác lãnh đạo chưa tốt, khi nảy ra những tình huống phức tạp trong hoặc sau chiến đấu thì xử trí còn lúng túng. Phải giáo dục rộng rãi những vấn đề đó cho cán bộ, đảng viên nhất là cho cán bộ lãnh đạo và các lực lượng vũ trang địa phương.

Để nâng cao kiến thức về kinh tế và quốc phòng, phải có kế hoạch và tổ chức tốt việc giáo dục và bồi dưỡng cán bộ. Cần chú trọng cải tiến, bổ sung chương trình học tập của trường Đảng các cấp cho thích hợp và thiết thực hơn. Phải đặc biệt quan tâm đến việc tổng kết kinh nghiệm thực tế để có cơ sở giáo dục bồi dưỡng cán bộ. Phải theo dõi chặt chẽ mọi âm mưu và hoạt động của địch, kịp thời nghiên cứu và đúc kết kinh nghiệm đánh địch, phòng tránh địch. Cần tổng kết kinh nghiệm về quản lý kinh tế của ta, cán bộ lãnh đạo các ngành phải tích cực tham gia vào việc tổng kết kinh nghiệm này để phục vụ cho việc biên soạn chương trình và tài liệu giảng dạy về quản lý kinh tế cho thiết thực, phù hợp với đặc điểm và hoàn cảnh của ta.

Song song với việc nâng cao đội ngũ cán bộ, các cấp ủy đảng phải quan tâm một cách đầy đủ đến việc đào tạo cán bộ, mở rộng đội ngũ cán bộ đặc biệt là đội ngũ cán bộ lãnh đạo và quản lý, đội ngũ cán bộ khoa học kỹ thuật cũng như đội ngũ cán bộ quân sự, nhằm đáp ứng những yêu cầu của nhiệm vụ lãnh đạo và quản lý sản xuất, chiến đấu trước mắt và lâu dài. Việc điều chỉnh, phân phối lại lực lượng cán bộ giữa các ngành, các cấp là rất trọng yếu, song đó mới chỉ là một biện pháp cần thiết trước mắt. Vấn đề cơ bản và cấp bách đề ra cho chúng ta là phải tăng cường đào tạo cán bộ để có thể chủ động trong việc phân phối và bố trí cán bộ theo yêu cầu của nhiệm vụ sản xuất và chiến đấu đang phát triển. Chúng ta cần áp dụng nhiều hình thức: bồi dưỡng, đào tạo tại trường, tại chức, hàm thụ, kèm cặp v.v... và bằng biện pháp mạnh dạn sử dụng và cất nhắc cán bộ từ dưới lên. Các cấp, các ngành phải lo toàn một cách chủ động, thiết thực vấn đề đào tạo cán bộ nhằm đáp ứng yêu cầu chung và riêng của từng nơi.

3. KIẾN TOÀN CẤP ỦY VỀ CÁ SỐ LƯỢNG VÀ CHẤT LƯỢNG; KIẾN TOÀN VÀ SẮP XẾP HỢP LÝ BỘ MÁY TỔ CHỨC

Trước hết, để bảo đảm tăng cường lãnh đạo toàn diện, phải kiện toàn các cấp ủy đảng ở tỉnh, huyện, xã, sự cấu tạo và cách phân công phải phù hợp với những chuyển hướng mới về kinh tế và quốc phòng. Phải bảo đảm trên các lĩnh vực công tác trọng yếu như sản xuất nông nghiệp, công nghiệp, giao thông, quân sự, trị an, đều có một số cấp ủy viên phụ trách có đủ năng lực và trình độ, có thể giúp cấp ủy nắm vững tình hình và chỉ đạo thực hiện chu đáo mọi mặt công tác của ngành đó theo phương hướng và chủ trương của cấp ủy. Ban thường vụ cấp ủy cũng phải có đủ số người cần thiết để phân công nắm chắc những khối và ngành trọng yếu. Vì vậy, ở những nơi nào mà số đồng chí trong cấp ủy và thường vụ còn ít, không đủ cho yêu cầu phân công và lãnh đạo hiện nay, thì cần kiên quyết bổ sung thêm.

Việc kiện toàn cấp ủy và ban thường vụ về mặt số lượng là cần thiết, nhưng phải đi đôi với việc kiện toàn về mặt chất lượng và đây chính là mặt quan trọng nhất. Có một số nơi khi bàn đến việc kiện toàn cấp ủy và thường vụ, mới chú trọng nhiều đến mặt bổ sung thêm đồng chí ở ngành này ngành nọ vào cho đủ thành phần cấu tạo, mà chưa chú trọng đầy đủ đến việc xem xét và kiện toàn về mặt chất lượng.

Cần bảo đảm cho các cấp ủy đảng, trước hết là ban thường vụ, phải thật vững vàng trong mọi tình thế. Muốn vậy, nó phải bao gồm những đồng chí đã qua rèn luyện thử thách trong thực tiễn đấu tranh cách mạng và thực tiễn sản xuất, chiến đấu hiện nay, có lập trường, tư tưởng vững, lại có kinh nghiệm và năng lực lãnh đạo. Mặt khác, phải kiện toàn các ngành trọng yếu cho vững mạnh, có chất lượng để làm tròn chức năng của những cơ quan tham mưu và tổ chức thực hiện giỏi, nhất là những ngành dân quân, công an, công nghiệp, nông nghiệp, giao thông, bưu điện, y tế, tuyên giáo và tổ chức, v.v...

Ban tổ chức các cấp phải giúp cấp ủy nắm vững đội ngũ cán bộ lãnh đạo chủ chốt ở các cấp và các ngành, trước hết là ở những vùng, những ngành trọng yếu về kinh tế, quốc phòng, đánh giá đúng chỗ mạnh và chỗ yếu của mỗi người để có kế hoạch cất nhắc, bổ sung hoặc điều chỉnh, thay thế đối với những trường hợp cần thiết. Qua thực tiễn đấu tranh cách mạng, sản xuất và chiến đấu, đội ngũ cán bộ của chúng ta đã tỏ

ra vũng vàng; những cán bộ, đảng viên ưu tú đầy đức tính hy sinh dũng cảm và có tài năng xuất hiện ngày càng nhiều. Phải nắm vững cán bộ, nắm vững bản chất của đội ngũ cán bộ, mạnh dạn cất nhắc những đồng chí có đạo đức, tài năng lên đảm nhiệm những chức vụ xứng đáng.

Mặt ưu điểm của đội ngũ cán bộ là căn bản; nhưng chính qua thử thách của sản xuất và chiến đấu, một số cán bộ đã bộc lộ những nhược điểm, khuyết điểm mới, thậm chí có số ít trường hợp đã tỏ ra thiếu vững vàng, kiên định trước khó khăn. Chúng ta phải phát huy mặt tích cực của cán bộ, đồng thời đối với những cán bộ có khuyết điểm, chúng ta phải tận tình giúp đỡ với nhiệt tình và trách nhiệm đầy đủ, tránh thành kiến với sai lầm khuyết điểm của cán bộ. Phải coi trọng giáo dục cán bộ có sai lầm, khuyết điểm, đồng thời đối với một số ít phạm sai lầm nặng, không xứng đáng, chúng ta phải có biện pháp về mặt tổ chức.

Trong việc cất nhắc, bổ sung, điều chỉnh cán bộ, chúng ta phải xuất phát từ yêu cầu của nhiệm vụ cách mạng để đặt vấn đề giải quyết một cách đúng đắn. Phải chú trọng đoàn kết đội ngũ cán bộ, phải khéo kết hợp giữa cán bộ cũ và cán bộ mới trên cơ sở bảo đảm nhiệm vụ của từng cấp, từng ngành theo đúng đường lối và chính sách cán bộ của Đảng. Vấn đề đoàn kết đội ngũ cán bộ, đoàn kết nội bộ cấp ủy đã được Đảng quan tâm nhiều, lúc này càng phải nhấn mạnh yêu cầu đó. Cố nhiên, đoàn kết nội bộ chỉ có thể đạt được trên cơ sở giúp đỡ cán bộ nhận rõ đường lối chính sách của Đảng, nhận rõ những yêu cầu của nhiệm vụ mới và nhận rõ ưu điểm, khuyết điểm của mỗi người bằng phương pháp phê bình, tự phê bình một cách thân ái, thẳng thắn. Trong việc kiện toàn lãnh đạo, chúng ta phải coi trọng yêu cầu đó; không nên quan niệm vấn đề đoàn kết một cách bị động, tiêu cực, một chiều, dẫn đến xem nhẹ, thậm chí buông lỏng nguyên tắc, tiêu chuẩn trong khi bố trí cán bộ. Để bố trí sắp xếp cán bộ một cách đúng đắn, chúng ta phải cân nhắc cẩn thận, tránh chủ quan hời hợt. Việc xem xét đánh giá cán bộ không nên chỉ căn cứ vào khuyết điểm nhất thời hoặc thành tích đột xuất trong một trận chiến đấu trước mắt, mà phải xem xét một cách toàn diện, kết hợp với cả quá trình đấu tranh trước đây của họ. Đó chính là một vấn đề cần chú trọng để sử dụng đúng cán bộ và để đoàn kết đội ngũ cán bộ.

Theo phương hướng chung của việc phân cấp quản lý mới về kinh tế, văn hóa, cần hợp lý hóa tổ chức và tinh giản bộ máy của các ngành ở trung ương, đồng thời tăng cường mạnh cho tỉnh, huyện và các cơ sở trọng yếu. Một mặt phải xúc tiến việc nghiên cứu phân cấp quản lý kinh tế làm cơ sở cho việc kiện toàn tổ chức một cách toàn diện, nhưng mặt khác không bị động chờ đợi phân cấp quản lý thật rõ ràng rồi mới đưa cán bộ tăng cường cho địa phương và cơ sở. Mỗi ngành ở các cấp trên cần kiên quyết tinh giản bộ máy, cải tiến lề lối làm việc, rút ra một số cán bộ kể cả cán bộ có chất lượng để đưa về tăng cường cho ngành mình ở cấp dưới, nhất là cho những nơi nhiệm vụ của ngành nặng mà cán bộ còn thiếu hoặc yếu. Để làm tốt việc này, cần khắc phục tư tưởng cục bộ, bản vị trong một số ngành cũng như phải giải quyết tốt tư tưởng của cán bộ để họ hăng hái phấn khởi phát huy khả năng của mình khi xuống công tác ở cấp dưới.

Trong việc tăng cường cho dưới, chúng ta chú trọng cấp tỉnh là cấp có vị trí rất trọng yếu trong việc chỉ đạo thực hiện đường lối, chủ trương của Đảng và Nhà nước. Đồng thời, phải rất chú trọng tăng cường cấp huyện, vì tuy huyện chưa phải là một đơn vị kế hoạch hoàn chỉnh, nhưng có trách nhiệm trực tiếp lãnh đạo cơ sở và sắp tới sẽ được phân cấp một số trách nhiệm, quyền hạn về quản lý kinh tế, văn hóa. Hiện nay, ở nhiều nơi cấp huyện còn yếu về năng lực lãnh đạo toàn diện, nhất là đối với hai nhiệm vụ trọng tâm sản xuất và chiến đấu, do đó chưa giúp tỉnh được nhiều trong việc chỉ đạo các mặt công tác ở cơ sở. Ngoài yêu cầu tăng cường lãnh đạo chiến đấu, cần phải đặc biệt tăng cường lãnh đạo sản xuất nông nghiệp nhiều hơn, nắm và giúp đỡ xã, hợp tác xã sát hơn. Muốn vậy, phải đưa thêm về huyện cán bộ quản lý và cán bộ kỹ thuật về trồng trọt, chăn nuôi, kể cả cán bộ trình độ kỹ sư; phải tăng số phái viên giúp huyện ủy truyền đạt chủ trương và kiểm tra đôn đốc tình hình thực hiện ở các xã. Ngoài ra, theo sự phân cấp cho huyện về quản lý một số cơ sở kinh tế khác, thì cũng cần tăng cường cán bộ cho các mặt công tác đó. Đối với cơ sở, phải tăng cường cán bộ cho những đơn vị trọng yếu, và phải phân công cán bộ cấp trên đi sát giúp đỡ. Phải phân công lực lượng đảng viên vào các mặt công tác sản xuất, chiến đấu và phục vụ chiến đấu, bảo đảm giữ vững sự lãnh đạo của Đảng trên mọi vị trí công tác, và tận

dụng mọi khả năng của mỗi đảng viên, phát huy vai trò tiên phong gương mẫu của đảng viên. Trong các khâu về kiện toàn tổ chức ở các cấp, các ngành cần đặc biệt chú trọng kiện toàn tổ chức cơ sở đảng, tiếp tục đẩy mạnh cuộc vận động xây dựng đảng bộ, chi bộ “bốn tốt”, làm cho tổ chức cơ sở Đảng vững về tư tưởng và mạnh về tổ chức, đủ sức hoàn thành mọi nhiệm vụ sản xuất và chiến đấu.

4. CÁI TIỀN TÁC PHONG CÔNG TÁC

Nhiệm vụ công tác nặng nề, tình hình diễn biến khẩn trương phức tạp đòi hỏi các cấp, các ngành phải chuyển biến mạnh mẽ về tác phong lãnh đạo theo phương hướng quân sự hóa: xây dựng tác phong chiến đấu, khẩn trương, sâu sát, chống thói lề mề, chậm chạp, đại khái.

Phải tổ chức tốt việc nắm tình hình, bảo đảm nhanh chóng và kịp thời biết được hoạt động và âm mưu mới của địch, những thiếu sót và kinh nghiệm trong sự lãnh đạo của cấp dưới. Muốn vậy, cần củng cố hệ thống giao thông liên lạc, giữ vững chế độ báo cáo và nhất là phải tăng cường kiểm tra, đôn đốc, đi sâu, đi sát cấp dưới và cơ sở. Điều đó chẳng những là cần thiết để giúp đỡ kịp thời cho dưới, mà còn là để cán bộ cấp trên hiểu vấn đề, bồi bổ năng lực lãnh đạo của mình, bởi vì hiện nay có nhiều vấn đề mà bản thân lãnh đạo cũng chưa có kinh nghiệm. Ở mỗi cấp, cần phân công các cấp ủy viên bên cạnh việc phụ trách một ngành, còn phụ trách kiểm tra, giúp đỡ một, hai đơn vị cấp dưới. Đối với những nơi trọng yếu thì các đồng chí trong ban thường vụ phải phân công trực tiếp nắm và giúp đỡ. Phải khéo vận dụng cán bộ các ngành giúp cấp ủy kiểm tra, phát hiện và nghiên cứu vấn đề. Trong cách làm việc, cần chú trọng nắm chắc điển hình và đúc kết kinh nghiệm. Tuy còn mới mẻ, nhưng trong thực tiễn công tác vừa qua đã xuất hiện nhiều điển hình và kinh nghiệm phong phú về đánh địch, phòng không, sơ tán, về chuyên hướng công tác tổ chức và tư tưởng, v.v... Các cấp cần nhạy bén phát hiện những điển hình tốt, kịp thời nghiên cứu, tổng kết và phổ biến kinh nghiệm, phát huy tác dụng của điển hình một cách rộng rãi hơn.

Trong sự lãnh đạo của các cấp, phải giữ vững và vận dụng đúng đắn nguyên tắc tập trung dân chủ trong điều kiện mới.

Trước tình hình mới, có nhiều vấn đề mới về phương hướng, chủ trương, chính sách được đặt ra, quan hệ hợp tác và phối hợp giữa các ngành, các bộ phận cũng tăng lên, do đó đòi hỏi phải có sự lãnh đạo tập trung thống nhất của cấp trên, phải có sự bàn bạc và quyết định thống nhất của toàn cấp ủy và ban thường vụ. Muốn giữ vững sự lãnh đạo tập trung đó thì một mặt phải đề cao ý thức tổ chức kỷ luật, khắc phục tình trạng tự do tùy tiện của cấp dưới, và mặt khác, cấp lãnh đạo phải khẩn trương, nhạy bén, kịp thời có chủ trương, ý kiến cho cấp dưới.

Mặc dù tình hình khẩn trương, các cấp vẫn phải giữ đúng chế độ lãnh đạo tập thể. Ban thường vụ các cấp thay mặt cho cấp ủy phải đề cao tinh thần phụ trách chỉ đạo thực hiện tốt các nghị quyết của cấp mình và ứng phó kịp thời trước mọi diễn biến của tình huống xảy ra. Các cấp ủy chú trọng bàn bạc giải quyết những vấn đề mấu chốt quan trọng. Cần nắm vững tình hình, dự kiến được các tình huống có thể xảy ra, quyết định về phương hướng, chủ trương để giải quyết kịp thời đối với những tình huống đó. Cần kiên quyết cải tiến nội dung và thời gian hội họp theo phương châm: chuẩn bị tốt, họp ngắn gọn, thiết thực, tránh lề mề, dài dòng, tản mạn.

Cần bảo đảm sự lãnh đạo tập trung của cấp trên và của toàn thể cấp ủy vào những vấn đề lớn, tùy theo vị trí và chức năng của mình; đồng thời, phải phân công, phân nhiệm rành mạch, phát huy cao độ tinh thần phụ trách, dám nghĩ, dám làm của cấp dưới, của mỗi cá nhân, dựa trên những chủ trương, phương hướng của cấp trên và của tập thể. Nhất là ở những nơi trực tiếp chiến đấu, tình hình diễn biến khẩn trương và có những sự việc cụ thể mà ta không thể dự kiến hết trước được, càng đòi hỏi phải đề cao tinh thần trách nhiệm, tính chủ động, sáng tạo, linh hoạt của mỗi cán bộ, đảng viên.

Tăng cường sự lãnh đạo của các tổ chức đảng luôn luôn là một vấn đề quan trọng hàng đầu để bảo đảm hoàn thành thắng lợi mọi nhiệm vụ chính trị của Đảng. Trước tình hình và nhiệm vụ mới, vấn đề đó lại càng có ý nghĩa cấp thiết. Mỗi cấp ủy, mỗi cán bộ, đảng viên phải phấn đấu vươn lên mạnh mẽ về nhiều mặt, bồi dưỡng lập trường, tư tưởng, trau dồi kiến thức, cải tiến tổ chức và tác phong, góp phần nâng cao không ngừng chất lượng lãnh đạo của tổ chức đảng, giành những thắng lợi to lớn hơn nữa trong sự nghiệp chống Mỹ, cứu nước, giải phóng miền Nam và xây dựng chủ nghĩa xã hội ở miền Bắc

